

*Анатоль КОЗІЧ*

**Пакуль дзеці спалі ноччу**

Пакуль дзеці спалі ноччу,  
Да хацінкі нехта збочыў.  
Дакрануўся да акенца —  
Змаляваў узорам шкельца.

Завітаў да нас у хату,  
Што не чулі мама, тата.  
І, нібыта знаў сцяжынкi,  
Рушыў прама да ялінкі.

Мех шырокі развязаў,  
Нешта доўга там шукаў,  
І вышэйшага гатунку  
Ён дастаў нам падарункі!

Сам падаўся  
к іншым дзецям —  
Нас жа шмат жыве  
на свеце!

Барада, чырвоны нос.  
Усіх любіць Дзед Мароз!